

Záznam ze schůze Výboru pro prevenci domácího násilí **konané dne 26. června 2009**

Místo schůze: Praha, Strakova akademie, zasedací místnost č. 147 (od 9:30 do 12:30 hod.)

Přítomné členky a členové (zástupkyně a zástupci členek a členů s hlasovacím právem):

	Jméno	Organizace
1.	<i>Mgr. Jindřiška Krpálková</i> předsedkyně výboru	Arcidiecézní charita Praha
2.	<i>Mgr. Adriana Budínová</i>	Občanská poradna Nymburk
3.	<i>Mgr. Jitka Čechová</i>	Persefona o. s. Brno
4.	<i>PhDr. Hana Frýdová</i>	MŠMT ČR
5.	<i>PhDr. Olga Hinková</i> Zástup: <i>Mgr. J. Volná</i>	Psychocentrum – manželská a rodinná poradna kraje Vysočina
6.	<i>Mgr. Barbora Holušová</i>	MV ČR
7.	<i>Mgr. Petr Hrubý</i>	KÚ Středočeského kraje
8.	<i>PhDr. Martin Jára</i>	LOM, o.s.
9.	<i>Mgr. Bronislava Jonitová</i> Zástup: <i>Mgr. Jana Ležáková</i>	MO ČR
10.	<i>Zdena Prokopová</i>	ROSA, o. s.
11.	<i>Ing. Mgr. Ivana Spoustová</i>	proFem, o. p. s.
12.	<i>PhDr. Marie Šusterová</i>	Intervenční centrum Praha

Omluveny/i:

	Jméno	Organizace
1.	<i>Mgr. Jitka Gjuričová</i>	MV ČR
2.	<i>Mgr. Ondřej Hofmann</i>	MS ČR
3.	<i>Mgr. Helena Knoblochová</i>	Asociace podnikatelek a manažerek
4.	<i>Mgr. Klára Laurenčíková</i> místopředsedkyně výboru	MŠMT
5.	<i>Mgr. Marie Lienau</i>	proFem o.p.s.
6.	<i>Mgr. Bronislava Marvánová</i> <i>Vargová</i>	Koordona – koalice organizací proti domácímu násilí
7.	<i>Ing. Hana Přileská</i>	KÚ Zlínského kraje
8.	<i>Mgr. Dagmar Úlehlová</i>	Spondeo o.p.s. (Krizové centrum pro děti, Intervenční centrum pro osoby ohrožené DN)
9.	<i>MUDr. Iva Truellová</i>	MZ ČR
10.	<i>Ing. Martina Zelenková</i>	KÚ Pardubického kraje – SKP-CENTRUM, o.s.

Hosté:

	Jméno	Organizace
1.	<i>Lejla Abbasová</i>	Tisková mluvčí ministra pro lidská práva
2.	<i>Mgr. Jiřina Foltysová</i>	FSS, Masarykova univerzita

3.	Michael Kocáb	Ministr pro lidská práva, předseda Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů
4.	Ing. Bc. Jaroslav Modlík	odbor služby pořádkové policie, Krajské ředitelství policie Středočeského kraje
5.	Lucie Vaníčková Horníková	Intervenční centrum Rakovník

Sekretariát Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů:

Ing. Vladimír Mašek, Mgr. Kateřina Pacltová, Mgr. et Mgr. Pavla Špondrová

Z celkového počtu **22** členů a členek bylo přítomno **12** osob s hlasovacím právem, tj. Výbor byl schopný se usnášet.

Návrh programu jednání – Výbor pro prevenci domácího násilí a násilí na ženách, 15.5. 2009	
1. Schválení programu	J. Krpálková (p. předsedkyně)
2. Změna názvu Výboru zpět na Výbor pro prevenci domácího násilí – info	J. Krpálková (p. předsedkyně)
3. Plán práce pracovních skupin	J. Krpálková (p. předsedkyně)
4. Informace stalking	P. Špondrová (p. tajemnice)
5. Intervenční centrum Rakovník	L. Vaníčková Horníková (IC Rakovník)
6. Spolupráce s MU	J. Foltysová (Masarykova univerzita)
7. Různé – diskuse	J. Krpálková (p. předsedkyně)

Ad bod 1 – Zahájení, schválení programu

Jednání výboru zahájila J. Krpálková, uvítala přítomné a hosty/ky. Přednesla návrh programu a doporučila o něm z důvodu usnášeníschopnosti hlasovat až v okamžiku, kdy dorazí opozdilci. Upřesnila bod různé, v rámci kterého bude I. Spoustová informovat o jednání Výboru pro práva dítěte – justice přátelská dětem a p. předsedkyně shrne informace týkající se monitorovací skupiny na ministerstvu vnitra. Proti programu se nikdo nevyjádřil, nebyly také navrženy doplňující body nebo úpravy.

Ad bod 2 – Změna názvu Výboru zpět na Výbor pro prevenci domácího násilí – info

J. Krpálková informovala členy a členky Výboru o tom, že byl, na základě argumentů, které vyplynuly během diskuse v rámci posledního jednání Výboru (15. 5. 2009) a které p. ministři předložila J. Krpálková, změněn název Výboru zpět na jeho původní znění. P. ministr toto své rozhodnutí potvrdil a ujistil Výbor, že jeho stanovisko respektuje a také se s ním ztotožňuje.

Shrnutí argumentů, na základě kterých Výbor doporučil setrvat u původního názvu *Výbor pro prevenci domácího násilí*:

Výbor pro prevenci domácího násilí (a násilí na ženách) projednal dne 15. 5. 2009 otázku změny názvu Výboru a doporučil předsedovi Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů setrvat na původním názvu.

1. Na své ustavující schůzi se Výbor důkladně zabýval vymezením předmětu své činnosti a rozhodl se pro problematiku domácího násilí v celé šíři, tedy domácí násilí v rodinách vůči ženám, mužům, dětem, seniorům, osobám se zdravotním, mentálním, či kombinovaným postižením, a to včetně prevence a práce s násilnými osobami. Výbor si položil za cíl vypracovat návrh Národního akčního plánu pro prevenci domácího násilí.
2. Problematika násilí na ženách obecně by otevírala další nesmírně širokou oblast témat jako sexuální násilí, nucená prostituce, ale také obchod s lidmi. Přičemž obzvláště tematika obchodu s lidmi sama je nesmírně široká a opět se netýká pouze žen, ale také dětí, mužů, osob s různými formami postižení, atd.
3. Výbor se nyní skládá především z odborníků v otázkách domácího násilí. Bylo by tedy nutné přizvat další odborníky k v bodě 2. uvedeným tématům. Jednání výboru by se stalo příliš těžkopádným. K problematice obchodování s lidmi existuje při MV meziresortní skupina a také byla vypracována Národní strategie boje proti obchodování s lidmi na léta 2008-2011.
4. V případě potřeby by při Radě vlády pro rovné příležitosti žen a mužů mohl být vytvořen nový výbor, který by se zaměřil na násilí na ženách obecně, a který by z výše uvedených subjektů přejímal výstupy a zároveň definoval, co je nutné dále udělat v oblasti problematiky násilí na ženách. Je však třeba pamatovat na to, že se problematika domácího násilí a násilí na ženách z logiky věci značně překrývá a bylo by teda nezbytné tuto skutečnost v náplni práce nového výboru ošetřit. Doporučujeme tedy tuto otázku k diskusi na dalším jednání Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů.

Ad bod 3 – Plán práce pracovních skupin

V současné době existují 3 pracovní skupiny:

- Národní akční plán
- Trestní právo procesní
- Azylové domy

Pracovní skupina pro národní akční plán (PS NAP) se scházela v posledních měsících pravidelně, poslední verze NAP byla členkám a členům rozeslána emailem. Podle J. Krpálkové chybí relativně ještě dost, především je třeba dopracovat úkol týkající se legislativy, v rámci něhož navrhujeme analýzu stávajících zákonů, které se k domácímu násilí (dále DN) vztahují. PS NAP by se měla sejít co nejdříve, i v průběhu prázdnin. Bylo navrženo setkání pracovních skupin NAP a trestní právo procesní ve čtvrtek 30. července 2009 v 11.00 a pracovní skupiny azylové domy ve středu 8. července v 13.00.

Program jednání Výboru byl schválen (12 pro, 0 proti, 0 se zdržel/a).

členky a členové pracovních skupin (pro informaci¹):

	Pracovní skupina NAP	Pracovní skupina tr. pr. procesní	Pracovní skupina azylové domy
1.	Adriena Budinová	Adriena Budinová	Krpálková Jindřiška
2.	Holušová Barbora	Hoffman Ondřej	Laurenčíková Klára
3.	Horecký Jiří	Laurenčíková Klára	Marvánová Vargová Branislava
4.	Jára Martin	Marvánová Vargová Branislava	Prokopová Zdeňka
5.	Krpálková Jindřiška	Jaroslav Modlík	Zelenková Martina
6.	Laurenčíková Klára	Potměšil Jan	
7.	Lienau Saša	Prokopová Zdeňka	
8.	Lorman Jan	Spoustová Ivana	
9.	Marvánová Vargová Branislava	Vaničková Horníková Lucie	
10.	Modlík Jaroslav		
11.	Netík Karel		
12.	Pitrák Robert		
13.	Příleská Hana		
14.	Truellová Iva		
15.	Úlehlová Dagmar		
16.	Vaničková Horníková Lucie		
17.	Wija Petr		
18.	Žikeš Jan		
19.	Marie Šusterová		

Ad bod 4 – Informace stalking (stav k 15. 7. 2009)

P. Špondrová podala informace o úpravě nebezpečného pronásledování v hmotněprávní i procesněprávní rovině a upřesnila stav projednávání novely Občanského soudního řádu, která byla v současné době projednávána Parlamentem ČR.

Legislativně je nebezpečné pronásledování upraveno dvěma způsoby:

- rovina hmotně-právní: nový trestní zákon (č. 40/2009 Sb.), § 354 – Nebezpečné pronásledování, zákon je již platný, účinnost od 1. 1. 2010

§ 354 Nebezpečné pronásledování

(1) Kdo jiného dlouhodobě pronásleduje tím, že

- a) vyhrožuje ublížením na zdraví nebo jinou újmu jemu nebo jeho osobám blízkým,
- b) vyhledává jeho osobní blízkost nebo jej sleduje,
- c) vytrvale jej prostřednictvím prostředků elektronických komunikací, písemně nebo jinak kontaktuje,
- d) omezuje jej v jeho obvyklém způsobu života, nebo
- e) zneužije jeho osobních údajů za účelem získání osobního nebo jiného kontaktu,

a toto jednání je způsobilé vzbudit v něm důvodnou obavu o jeho život nebo zdraví nebo o život a zdraví osob jemu blízkých, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.

¹ případné nesrovnalosti prosím sdělte tajemnici P. Špondrové na email spondrova.pavla@vlada.cz

(2) Odnětím svobody na šest měsíců až tři roky bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1

- a) vůči dítěti nebo těhotné ženě,
- b) se zbraní, nebo
- c) nejméně se dvěma osobami.

- rovina procesně-právní: Občanský soudní řád – předběžná opatření v souvislosti s vykázáním §76b, zákon 218/2009, účinnost ode dne rozeslání (20. července 2009)

- novelizace navazuje na institut vykázání a předchází samotnému řízení před soudem v případě domácího násilí,
- průběh jednání v Senátu: vládní návrh zákona změnil po projednávání v PSP ČR značně svoji podobu – bylo přidáno množství tzv. přílepků, které se samotnou novelou OSŘ nesouvisí. V rozpravě zazněl návrh na exemplární odmítnutí takové praxe. Senátor Kubera navrhl pozměňovací návrh – přílepky vypustit a poslat návrh zpět do PSP ČR ve znění připraveném vládou – pro 26, potřeba 31 – pozměňovací návrh nebyl schválen. Poté Senát hlasoval o návrhu zákona jak byl pozměněn PSP, pro 29, potřeba 30 – zákon nebyl schválen.
- Senát **ale nepřijal usnesení a tedy se nevyjádřil** (Čl. 46 odst. 3 Ústavy: Jestliže se Senát nevyjádří do 30ti dnů, platí, že je návrh zákona přijat.) a tedy:
- **zákon 22. 6. 2009 uběhnutím lhůty 30 dní vstoupil v platnost**, ve Sbírce zákonů vyšel pod číslem 218/2009 Sb.

(historie tisku <http://senat.cz/xqw/xervlet/pssenat/historie?action=detail&value=2478>)

Ad bod 5 – Intervenční centrum Rakovník

L. Vaníčková Horníková se představila jako vedoucí a koordinátorka Intervenčního centra Rakovník. Na této pozici pracuje již od samého počátku fungování centra (leden 2007). Zároveň je koordinátorkou koordinátorů všech 15ti Intervenčních center (IC), což znamená, že se u ní shromažďují data ze všech IC, jsou zpracována a poté jsou k dispozici ministerstvům a veškerým organizacím. Na začátku roku 2007 pod vedením Bílého kruhu bezpečí (dále BKB) a dalších organizací začalo pracovat v každém kraji jedno IC (kromě Moravskoslezského kraje, kde z důvodu značného počtu případů vznikly 2).

Centra začala od prvního dne spolupracovat s Policií ČR. Centra mají povinnost do 48 hodin začít pracovat s osobou ohroženou. V podstatě od počátku začaly vznikat interdisciplinární týmy, ukázalo se totiž, že je třeba spolupracovat, propojovat se, předávat si informace a klientovi poskytovat maximální pomoc.

Vykázání podle dat, které má Asociace k dispozici od všech IC v rámci ČR: V 2007 bylo největší množství vykázání v 1.čtvrtletí, poté v roce 2008 kleslo, letos počty vykázání opět narůstají, pravděpodobně proto, že informace jsou lépe dostupné, podávají je i nízkoprahová zařízení a institut vykázání je více využíván.

V roce 2008 vznikla samotná Asociace pracovníků intervenčních center (dále Asociace), cílem bylo to, aby byla služba koordinovaná, kvalitní a v rámci celé ČR srovnatelná, spolupracuje s ministerstvy (hl. ministerstvo vnitra), s policejním prezidiem. Sdružuje 15 zakládajících IC, v současné době se řeší, jak tuto službu poskytovat na co nejvyšší úrovni, především formou zřizování detašovaných pracovišť, případně spoluprací s dalšími organizacemi. Tomuto napomáhají i individuální plány v rámci krajů.

Na závěr L. Vaničková Horníková shrnula, že přesto, že IC vznikala velice živelně a rychle a přes krátký čas na vyškolení pracovníků, zahájila svoji činnost na dobré úrovni, která se postupně zvyšuje, ať již je to formou vzdělávání nebo formou interdisciplinarity, která je mezi centry navzájem.

J. Krpáková poděkovala L. Vaničkové Horníkové za představení a vyzvala ji, aby stručně představila statistické informace, které vyplývají ze sběru dat, který Asociace organizuje. Viz stránky [Asociace](#).²

P. Hrubý poté doplnil L. Vaničkovou Horníkovou. Informoval, že v prosinci 2008 regulérně, v souladu s platnými právními předpisy, vzniklo a funguje další Intervenční centrum ve Středočeském kraji se sídlem v Kolíně. J. Krpáková konstatovala, že se tato problematika řešila také na monitorovací skupině ministerstva vnitra (dále MV) a poprosila L. Vaničkovou Horníkovou, zda by vysvětlila situaci, která nastala v souvislosti se vznikem dalšího centra a zda již bylo přijato do Asociace, neboť má informace, že IC Kolín o vstup do Asociace žádalo.

L. Vaničková Horníková konstatovala, že situace ve Středočeském kraji je specifická, nicméně že nemá oprávnění hovořit jménem Asociace. IC Rakovník bylo informováno o vzniku dalšího Intervenčního centra, nicméně do dnešního dne nemá k dispozici např. tzv. rozparcelování kraje, L. Vaničková Horníková vyjádřila přesvědčení, že je z pohledu ekonomického, ale i z pohledu výhodnosti pro klienta efektivnější spolupráce s Poradnou pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy v Rakovníku – intervenční centrum je jejím oddělením. IC Rakovník také podávalo návrh na vznik detašovaných pracovišť v Mladé Boleslavi, v Příbrami a Kutné Hoře, kde jsou poradny pro rodinu, manželství a mezilidské vztahy. Jedná se o příspěvkové organizace stejného charakteru jako je právě poradna rakovnická a jejich pracovníci a pracovnice jsou v problematice domácího násilí proškoleni. IC Rakovník navrhovalo vznik detašovaných pracovišť na základě statistik, a ta tedy existují v rámci Středočeského kraje ve všech bývalých okresních městech kromě Mělníka.

Příhláška IC Kolín do Asociace byla podána a bude projednávána na valné hromadě, která se koná jednou za dva roky a měla by proběhnout v roce 2010. V květnu 2009 se uskutečnilo setkání vedoucích pracovníků IC, ale nebylo to jednání Asociace a otázky přihlášky nebyly projednávány. Příhláška byla vzata do evidence a předsedkyně Asociace bude včas informovat o termínech a případných změnách. Asociace vznikla na konci roku 2008, takže nemá tak dlouhé trvání a zatím se rozkukává.

B. Holušová uvedla, že se probíraná situace řešila i během jednání monitorovací skupiny MV, cílem je najít vhodné řešení. Podle zákona o sociálních službách mohou vznikat nová IC jako nové sociální služby, mohou ovšem i existovat detašovaná pracoviště stávajících center, což by bylo podle B. Holušové efektivnější vzhledem k rozloze a demografické situaci v jednotlivých krajích. MV chce ale dále o věci jednat bude iniciovat vícestrannou schůzku.

L. Vaničková Horníková dodala, že v souvislosti s detašovanými pracovišti proběhla již v roce 2007 a 2008 jednání mezi poradnami v Kolíně a Nymburku, byli přítomni i zástupci z Rakovníka, kteří byli připraveni situaci řešit, podstatné pro ně bylo, aby byly služby všech IC poskytovány na stejné úrovni a všude víceméně stejně. Řešení formou detašovaných pracovišť se zdá L. Vaničkové Horníkové efektivnější nejen ekonomicky, ale i z pohledu např. časového pokrytí, poskytnutí služby klientovi.

J. Krpáková konstatovala, že ji situace poněkud zaráží, a že podle zákona č.108/2009 Sb. o sociálních službách, je i podle expertních informací z MPSV vznik dalších IC možný (o jejich vzniku rozhodují kraje). Dá se dále předpokládat, že budou vznikat i další IC v jiných krajích a spolupráce jednotlivých IC je z pohledu J. Krpákové zásadní a propojenost nezbytná.

² <http://www.domacinasili.cz/cz/redakce/statistiky/r64>

P. Hrubý doplnil, že ho překvapuje, že L. Vaníčkovou Horníkovou je existence jiných IC ve Středočeském kraji opakovaně zpochybňována, když myšlenka jediného IC v Rakovníku nebyla už opakovaně akceptována. IC v Kolíně vzniklo za plné podpory Středočeského kraje. Není pravdou, že by rozparcelování neproběhlo, na základě spolupráce s Policií ČR ve Středočeském kraji bylo dohodnuto, že působnost centra bude ve východní polovině kraje. Původně byl vznik dalšího IC iniciován z toho důvodu, že z pohledu geografického umístění byl vznik IC v Rakovníku trochu nešťastný. Město je na samém okraji kraje, což pro poskytování služeb všem potřebným znamená značné komplikace, dojezdová vzdálenost je někdy až 100 km. Legislativní zakotvení bylo konzultováno s ministerstvem práce a sociálních věcí (dále MPSV) s Mgr. Pýchovou, která opakovaně vyjádřila podporu úsilí IC Kolín a neviděla v jeho vzniku žádný problém. Je ovšem pravdou, že do dnešního dne se MPSV k věci oficiálně nevyjádřilo. Pokud by byl rozpor např. v zákoně, mohl by Výbor eventuelně iniciovat nějakou jeho změnu. Pokud je ale vše v pořádku, tak není důvod zpochybňovat kvalitu poskytovaných služeb a jaksi implicitně zpochybňovat kvalitu nových subjektů obecně. Není tedy důvod zamezovat vzniku IC v jiných krajích, pokud si to situace žádá.

A. Budinová, vedoucí Občanské poradny Nymburk (Centrum pro pomoc obětem), poté představila činnost jejich intervenčního centra. Centrum funguje půl roku, mají přibližně 10 vykázaní za tu dobu. Všechny zaměstnankyně včetně vedoucí mají odpovídající vzdělání a absolvovaly potřebná školení. A. Budinová také nechápe, proč by kvalita poskytování služeb jejich centrem měla být zpochybňována. Interdisciplinární spolupráce probíhá, již se uskutečnily dvě setkání v Praze a Kutné Hoře. Spolupráce dobře funguje s Policií, městskými úřady, sociálkami, neziskovými organizacemi a dalšími. Spravují východní část Středočeského kraje, tak, jak bylo stanoveno ve zprávě policejního ředitele středočeského kraje a funguje to tak dobře.

Centrum pomoc obětem mělo zájem o spolupráci s Asociací, a proto kontaktovali L. Vaníčkovou Horníkovou, za účelem předávání dat o vykázaní. Bylo jim ale sděleno, že to je možné jen v případě, až budou členem Asociace. Přihlášku podali a bylo jim sděleno, že o tom, zda budou nebo nebudou přijati se bude rozhodovat v lednu 2010. Statistická data tedy poradna neposkytuje, i když by o to zájem měli a ta data, která byla na jednání prezentována, jsou tedy bez údajů sesbíraných poradnou.

L. Vaníčková Horníková vysvětlila, že poradna Nymburk po ní požadovala dokumentaci, formuláře, pomocí kterých Asociace dokumentaci vede, a to není oprávněna poskytovat, neboť to je v kompetenci Asociace. Jsou to evidenční listy, které zpracovávalo 15 IC a financoval je Bílý kruh bezpečí z projektu Hráz. L. Vaníčková Horníková vyzvala poradnu Nymburk, aby posílala alespoň základní data o vykázaní, ale reakci už neobdržela. Co se týče rozparcelování, to oficiálně do dnešního dne neobdrželi. Ve vztahu k dojezdnosti uvedla, že měli zájem o tomto komunikovat, nicméně práce IC je trochu odlišná od práce např. mateřských center, je ve vztahu ke klientovi krátkodobá a základní kontakt je veden telefonickou cestou. Pokud je to potřeba, je podniknut výjezd, ale to není častá situace, za dva a půl roku mělo IC Rakovník 14 výjezdů.

Další IC bylo registrováno v Mladé Boleslavi při organizaci Jekhetami luma, které má zaregistrovanu již pátou nebo šestou sociální službu v počtu dvou pracovníků. V tomto případě se L. Vaníčková Horníková domnívá, že služba nemůže být poskytována na všech pěti úsecích stoprocentně. Kvalitu obecně L. Vaníčková Horníková nezpochybňuje, pouze konstatovala, že Asociace je pro jednotnost a stejnou službu poskytovanou v rámci všech 15ti IC, která prodělala stejné vzdělávací aktivity.

J. Krpálková shrnula, že situace je složitá, ale je potřeba v diskusi pokročit dále a nechat např. otázky kvality již stranou, nicméně podotkla, že ji překvapuje, že Asociace bude o přijetí dalších IC rozhodovat až za rok, i když by to zjevně bylo potřeba mnohem dřív. IC

by měla pracovat podle určitých standardů, spolupracovat a proto je s podivem, co si bude Asociace tak dlouhou dobu „rozmyšlet“.

M. Šusterová připojila, že by prvotním zájmem členek a členů Výboru by měla být především péče o klienta. To, že si kraj zřídil nové IC, je to plně legitimní a není důvod proč by se měla spolupráci s ním Asociace bránit. Podle jejího názoru jsou podmínky pro vstup do Asociace nastaveny ve vztahu k novým IC diskriminačně.

J. Volná vedoucí IC kraje Vysočina podpořila názor M. Šustrové. Zároveň podotkla k statistickým informacím, které představila L. Vaničková Horníková, že je třeba si uvědomit, že hovoříme-li ve vztahu k situaci osob ohrožených domácím násilím v ČR o vykázání, jde přece jen o zlomek případů domácího násilí, a že mnohem větší penzum případů je zaznamenáváno v nízkoprahových centrech. V IC kraje Vysočina zaznamenali v posledních letech až 200% nárůst klientů, a to je pravděpodobně validnější statistika než jen počet vykázání ve vztahu k domácímu násilí obecně. V souvislosti s diskusí o sporech jednotlivých subjektů v oblasti DN vyjádřila J. Volná pochybnost o tom, že je úkolem expertního poradního orgánu vlády jim poskytovat takový prostor.

J. Foltysová vidí jasnou souvislost s jejím výzkumem, který Výboru prezentovala minule. Data totiž ukazují, že mezi aktéry systému, který existuje v souvislosti se snahou o prevenci, potírání a napravování následků domácího násilí, existuje nejednota v tom, jak má být sám systém nastaven a kdo ho má tvořit. Není dále jasné, zda si jsou původní a nově vzniklá IC rovna nebo ne a kdo by měl situaci posuzovat. Postavení jednotlivých IC je založeno na percepci a jejich vnímání jako relevantního partnera jinými IC. Argumenty jsou navíc na obou stranách validní. Mezi respondenty se nicméně konstatování, že možnost stát se členem asociace je pro nečleny velmi omezená, objevovalo relativně často.

I. Spoustová konstatovala, že z jejího pohledu jde spíše než o žabomyší válku o boj o monopol, s kterým se nezisková sféra v souvislosti s domácím násilím již setkala. Na tomto poli by se ale mělo spíše spolupracovat a proto navrhla, aby se Výbor nějakým způsobem obrátil na Asociaci a na MPSV, aby bylo k tomuto přijalo stanovisko, a aby byla zjednána náprava.

Do další diskuse se zapojili také J. Modlík, Z. Prokopová, J. Krpálková, M. Jára, J. Volná a další a na jejím základě se Výbor usnesl (10 pro, 0 proti, 2 se zdrželi), že bude vypracován třemi pověřenými osobami (J. Krpálková, A. Budinová, M. Jára, ve spolupráci s M. Šusterovou – 11 pro, 1 proti, 0 se zdržel/a) dopis, který bude zaslán Asociaci. Ta v něm bude vyzvána, aby nebránila dalším subjektům a především IC Kolín ve vstupu do Asociace.

P. Špondrová upozornila, že podle statutu a jednacího řádu není úkolem Výboru věnovat se individuálním stížnostem. Výbor má naopak postihovat problematiku z širšího hlediska a snažit se řešit problémy systémově. Proto navrhla, aby na příštím jednání byla problematika prodiskutována a Výbor se snažil změnu prosadit prostřednictvím standardních postupů, přijetím usnesení a předložením svého stanoviska Radě. To by mělo poté také větší váhu a možnost situaci ovlivnit. Je otázkou, zda když Výbor pošle dopis, splní tato akce svůj účel, tedy to, aby byla situace postavení a spolupráce jednotlivých intervenčních center řešena.

Po další diskusi se Výbor dohodl, že není nic proti ničemu poslat, především z důvodu časového, dopis, který bude vypracován do 30. července 2009 a schválen prostřednictvím emailové komunikace (pro 12, 0 proti, 0 se zdržel/a). Poté by se měl Výbor na dalším jednání věnovat hlubší diskusi o koncepci samotné a navrhnout změnu nebo nápravu systémově.

Ad bod 6 – Spolupráce s MU

J. Foltysová představila návrh spolupráce Výboru s Masarykovou univerzitou, viz šedivý rámeček (poklikem se spustí prezentace).

I. Spoustová dodala informaci, že na Karlově univerzitě je přednášen semestrální kurs Domácí násilí, na jehož realizaci se podílí katedra rodinného a trestního práva. Kurs je vyučován podle knihy Domácí násilí z pohledu žen, kterou napsala spolu s J. Voňkovou. I. Spoustová dále navrhla J. Voňkovou pozvat na další jednání Výboru, pokud by s tím souhlasil, kde by mohla poskytnout informace, na základě kterých by mohla spolupráce s akademickou půdou fungovat opravdu dobře. J. Krpálková poděkovala za připomínku i prezentaci samu a uvedla, že se jí návrh spolupráce s MU velmi líbí a navrhla, aby ji Výbor odsouhlasil. ((12 pro, 0 proti, 0 se zdržel/a)

P. Špondrová přidala stručnou poznámku o tom, že existence Výboru a i Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů nepřekračuje automaticky z jednoho volebního období do druhého. Každá vláda si zřizuje své poradní orgány podle aktuální potřeby a svých priorit a tedy je třeba mít na paměti, že Výbor nemůže stoprocentně zaručit, že bude moci dlouhodobé závazky plnit, čehož by si měly být vědomy všechny zúčastněné strany. J. Foltysová sdělila, že MU je s takovou variantou vývoje srozuměna a má eventuelně náhradní scénář řešení. J. Krpálková navrhla, aby Výbor do budoucna pozval ke spolupráci také Karlovu univerzitu, což by bylo možné diskutovat na příštím jednání Výboru v souvislosti s pozváním J. Voňkové.

Ad bod 7 – Různé – diskuse

J. Krpálková vyzvala B. Holušovou, aby informovala o schůzce monitorovací skupiny při MV. Jednání proběhlo ve středu 24. června 2009. Zastoupena jsou v této skupině ministerstva a NNO a členky a členové byli informováni o nelegislativním materiálu – projekt pro zavádění interdisciplinárních týmů za rok 2008. Byly uvedeny vybrané statistiky – počty vykazání, přestupků a dále informace o uskutečněných aktivitách v oblasti zdravotnictví, sociálních služeb, školství, proškolení justice, dotací a grantů atd. (vše na webu MV, viz také zápis z jednání Výboru 15. 5. 2009). Dále byl diskutován návrh nové mezinárodní úmluvy o domácím násilí, který je v současné době projednáván Radou Evropy. Je otázkou, jakou působnost by měla úmluva mít, zda se věnovat jen domácímu násilí (včetně násilí v domácnostech homosexuálních párů), nebo jen násilí na ženách, ale včetně např. vražd ze cti či obřízky. Do konce roku by měl být pravděpodobně přednesen hotový návrh úmluvy.

I. Spoustová sdělila podrobnosti o jednání Výboru pro práva dítěte k tématu justice přátelská dětem. Původně se jednalo o „projekt“ soudy přátelské dětem, nakonec ovšem Výbor dospěl ke shodě, že je třeba otázku rozšířit (např. o soudní znalce, úpravu poměrů k nezletilým dětem, děti oddělené od rodin, náhradní rodinnou péči, ústavní výchovu, děti – nositele patologického chování, děti – oběti patologického chování, exekuce dětí, soudní dohled, mediaci a rodinnou terapii, zvl. skupinu tvoří také děti – oběti domácího násilí, neboť se jedná o značně specifickou úpravu).

I. Spoustová dále upozornila, že dalšími členkami a členy pracovní skupiny jsou také sociální pracovníce, soudkyně, soudní znalec, ale i L. Patera za Spravedlnost dětem, což s ohledem na skutečnost, že L. Patera reprezentuje některé extremistické organizace zastupující trochu specifický názorový směr, může konstruktivní diskusi, značně limitovat nebo jí až zamezit, neboť některé věci možná nebude možno vůbec probírat. Je nezbytné dbát na to, aby soudy prosazovaly především a výhradně zájmy dítěte. Další schůzka proběhne v posledním srpnovém týdnu, bylo dohodnuto, že se bude diskutovat otázka mediací, což je problematika, která právě L. Pateru nejvíce zajímá, I. Spoustová a další prosazovali spíše jako první řešit úpravu poměru k nezletilým dětem a styky, protože to je zdá se nejpálčivější

téma. Mělo by být ale především lépe specifikováno, co se rozumí pod pojmem zájem dítěte (je třeba sledovat jej konkrétně u každého dítěte zvlášť). Pracovní skupina je otevřená i dalším členkám a členům, takže pokud by měl někdo zájem, bylo by možné jej/ji nominovat.

J. Foltysová navrhla, že může zprostředkovat spolupráci se státními i nestátními organizacemi v USA v Mesečusec, kde se používá speciální institut „setkávání v bezpečném prostředí“. Je tedy možné prostřednictvím jejím, nebo po kontaktování konkrétních organizací přímo s nimi, diskutovat a získávat další informace o tomto tématu.

J. Krpálková informovala o tom, že bývalý místopředseda Výboru J. Potměšil ve Výboru jako zástupce Sdružení měst a obcí skončil, ale Výbor má zájem na jeho další spolupráci a protože Výbor souhlasí, jako předsedkyně doporučí p. ministrovi jeho nové jmenování členem Výboru.

J. Krpálková navrhla také **termín dalšího jednání Výboru 11. září 2009, 9:30 pátek. (Z důvodu obsazenosti je třeba o termínu ještě hovořit, členky a členové Výboru budou v nejbližší době obesláni emailem s alternativními návrhy.)**

Výbor by se měl zabývat vzděláváním soudců, problematikou intervenčních center, tématem muži a domácí násilí (info o programu MU, informaci by mohl přednést M Jára nebo někdo další z výzkumného teamu). Výbor by měl také připravit tiskové prohlášení k 25. listopadu a tím zároveň prezentovat práci Výboru a problematiku DN obecně navenek. Otázku znaleckých posudků chtěla řešit také skupina pro justici přátelskou dětem. Je třeba se s nimi zkoordinovat, aby věc nebyla zbytečně projednávána paralelně ve dvou subjektech. Situaci je třeba tedy ještě prodiskutovat a případně zařadit na další schůzi Výboru v říjnu.

J. Krpálková se na závěr s členkami a členy Výboru rozloučila, poděkovala za pozornost a za příspěvky a popřála všem pěkné léto.

Jednání bylo ukončeno v 12,30.

Schválila:

Jindřiška Krpálková, předsedkyně Výboru

Zapsala: Pavla Špondrová, sekretariát Rady vlády pro rovné příležitosti žen a mužů.